

Visor till gitar

Fia Jansson och 21 andra visor

av

Emil Norlander

Visor till gitar

11

Musik att minnas

Visor till gitarr

11

Fia Jansson och 21 andra visor

av

Emil Norlander

Författare: Anders Berglund

Förlag: Musik att minnas, Källslätten 12, 647 91 Mariefred

© Copyright 2008 Anders Berglund och Musik att minnas

Ur "Stockholmsflugor" 1914

Kä - re, minns du på den ti - den, då vi vo - ro un - ga än?

Ung - doms-ti - den, ung-doms-fri - den, skul - le jag väl glöm - ma den?

När som da - gens stök var slut, _____ bjöd du ut mig till "Blåsut."

När som dagens stök var slut, _____ bjöd du ut mig till "Blåsut."

2. Där som träden tätast växa
 A7 D A7
 och där ingen på oss såg.
 D A7 D
 Satt man lyckligt med sin sexa,
 A7 D
 älskling, kommer du ihåg?
 A7 D
 Hur som jag vid mest var rätt
 A E7 A
 kysste dig så tätt, så tätt.
 D A7 D
 Hur som jag vid mest var rätt
 A7 D
 kysste dig så tätt, så tätt.

3. Ack, du ungdomstid, du glada,
 A7 D A7
 ack, jag minnes dig så väl.
 D A7 D
 Inte togo vi nå'n skada,
 A7 D
 till vår arma, stackars själ
 A7 D
 av en lycklig, kort minut
 A E7 A
 på det trevliga Blåsut.
 D A7 D
 Av en lycklig, kort minut
 A7 D
 på det trevliga Blåsut.

4. Var idyll de nederriva,
 A7 D A7
 där det förr var stilla frid.
 D A7 D
 Vad, säj, skall väl övrigt bliva,
 A7 D
 för de unga i vår tid?
 A7 D
 Stackars unga, tänk va' vi
 A E7 A
 hade gladare än ni.
 D A7 D
 Stackars unga, tänk va' vi
 A7 D
 hade gladare än ni.

5. Ungdomstimmarna är korta,
 D A7 D
 A7 D A7
 man bör räkna var minut.
 D A7 D
 När de en gång äro borta,
 A7 D
 är det ock på glädjen slut.
 A7 D
 Vilka minnen bär ni på,
 A E7 A
 när som ni, som vi, blir grå?
 D A7 D
 Vilka minnen bär ni på
 A7 D
 när som ni, som vi, blir grå?

Flytt - nings - gods i var - je vrå, skrik av hjälp - ma - da - mer.

Un - gar som i vä - gen gå, skratt i stoj och slam - mer.

Hyr - kusk - dräng, som kör och svär, ut - drags - sof - för, som gå sär,

sön - der - slag - na kno - gar, frat i al - la fo - gar.

2. Diplomatifamiljen X.
 A7 D
 döljer allt i lårar,
 Em
 ett slags sekretessreflex
 A7 D
 man i allting spårar.
 Hm
 Det är halm om alla ben,
 Em A7
 bord och stolar och byffén.
 D Em
 Möblerna, de "flötta",
 A7 D
 få ej bliva stötta.

3. Andra däremot ej sky
 A7 D
 ut- och innanreden.
 Em
 Om nå'n sak man har är ny -
 A7 D
 då ska alla se den.
 Hm
 När man lassat färdigt så,
 Em A7
 sättes pigan ovanpå
 D Em
 - ett slags domestikus -
 A7 D
 med familjens fikus.

4. Fattigmannen ur sitt tjäll,
 D Em
 A7 D
 att ej andra spärra,
 Em
 flyttar klockan sju en kväll
 A7 D
 på en lånad kärra.
 Hm
 Primo hustruns flickbyrå,
 Em A7
 sedan sängen åt de små
 D Em
 och i sista turen
 A7 D
 kommer fågelburen

5. Inneboenden hos dem,
 D Em
 A7 D
 Pettson, sällan klagar
 Em
 allt som han för till sitt hem
 A7 D
 är ett par tre kragar
 Hm
 och en bokhylla, en sned,
 Em A7
 samt en gungstol på en med
 D Em
 och så klädförrådet...
 A7 D
 Ja, ja, kvittot på det.

6. Hur vi flytta an och av knoga oförtrutet
 flytta vi uti vår grav uppå sista slutet.
 Diplomat ell' fabrikör, rik ell' fattig, samma gör -
 lasset i det sista är, trots allt, en kista...

Wallenbergsvisan

Ur "I sjunde himlen" 1902
 Mel. "Värnamovisan"

En li - ten vi - sa jag fö - re - dra - ger och he - la värl - den till vitt - ne
 ta - ger, att bå - de Stock - holms och Sveri - ges märke, den till - hör
 herr - ska - pet Wal - len - berg

2. På Stora Nygatan hastigt gnör jag
 och på en "byst" på en husvägg glör jag.
 Vem är hon väl i sin gråa färg?
 - Jo, sa' man, det är - fru Wallenberg.

5. Jag iddes knappt mer i staden vara
 till Saltsjöbaden jag bums sågs fara
 Va' här ä' vackert, jag sa' så glad...
 ja, här ä' Wallenbergs villastad.

3. På Gustaf Adolfs torg sågs jag skrida
 och såg ett hus på min högra sida.
 Vems är det huset? jag sa' burdus.
 - Jo, det är Wallenbergs Oprahus.

6. Jag ger mig på om jag Petrus fråga
 om Wallenberg äger himlens båga,
 så sa' han: Nej, men han har dess mer,
 uti affärer - där längre ner.

4. Du milde himmel, jag börja' skena
 till Kungsträdgården, där mellan träna,
 jag såg ett hus, grått liksom en tank.
 tänk, det var Wallenbergs lilla bank.

Kvinnan som du gav mej

Ur "Kungarevyn" 1923

Mel. Jag gick mig ut en afton

Och kvin - nan som du gav mej, den kan du ta i - gen, den
hål - ler ej ut - av mej och in - te jag av den. Hon
lug - gar mej på hår och allt, hon ger mej ba - ra vid-bränd palt så
kvin - nan som du gav mej, den kan du ta i - gen.

2. Förlovningstiden var hon
en mycket trevlig en,
hon var så söt och rar, hon,
såg ej åt andra män.
Se'n blev hon omvänd i ett hej -
hon alla ser, men inte mej
så kvinnan, som du gav mej,
den kan du få igen.

3. Den tiden var hon fager
och Afrodite lik,
numera är hon mager
och kantig som en spik.
Då slog jag vilt för henne, men -
nu är det hon som slår igen,
så kvinnan, som du gav mej,
den kan du få igen.

4. Och svartsjuk som en tiger
det är hon var minut,
och man är ingen Josef,
fastän man ser så ut...
Jag har iband små chanser, men -
tänk, hon förstör varenda en,
så kvinnan, som du gav mej,
den kan du få igen.

5. Ja, kvinnan, som du gav mej,
den ä' jag mätt uppå,
var snäll och tag den av mej
att hon uppiffas må.
Föryngrad och förskönad se'n
så ska jag henne ta igen -
såvida, snälla himmel,
ej finns en annan en...

O, min Carl Gustaf

Ur "Isjunde himlen" 1902

A E7

Kär - lek, kär - lek, him-mels - ka lå - ga, dig jag, dig jag äg - nar min

A E7

sång. Du som, du som skän - ker mig plå - ga, men som li - sar

A D A E7

på sam - ma gång. O, Carl Gus - taf, lju - va Carl Gus - taf, du som har

A D A

kär - lek mig lärt _____ O, Carl Gus - taf, lju - va Carl

E7 A

Gus - taf, Gud, vad ditt namn är mig kärt!

A E7

2. Tuvan, tuvan tätt under linden

A

skönt så skönt man vilar uppå,

E7

men, ack, men att få luta kinden

A

mot sin vän är bättre ändå.

D A

O, Carl Gustaf, ljuva Carl Gustaf,

E7 A

kärlekens tuva du är.

D A

O, Carl Gustaf, ljuva Carl Gustaf,

E7 A

jesses så skönt det är där!

A E7

3. Blomman, blomman vaggar på stängeln

A

doftar, doftar gör hon också,

E7

likväl, likväl vännen, den ängeln,

A

doftar mer än blomman ändå!

D A

O, Carl Gustaf, ljuva Carl Gustaf,

E7 A

vällukter kring dej du strör.

D A

O, Carl Gustaf, ljuva Carl Gustaf,

E7 A

du är mitt hjärtas odör!

Södra teatern "Södran" vid Mosebacke torg i Stockholm
(Ur Emil Norlander och hans visor)

Ungkarlsvisan

1896

För ung - karln vill jag slå en li - ten drill, fal - le - ra, han
 är den all - ra lyck - li - gas - te sill, fal - le - ra. Han
 kom - mer och han går när helst han vill, fal - le - ra, och
 hus - hålls - peng - ar kän - ner han ej till, fal - le - ral - le - ral - le -
 ral - le - ral - le - ral - le - ral - le - ra, kokt i dill!

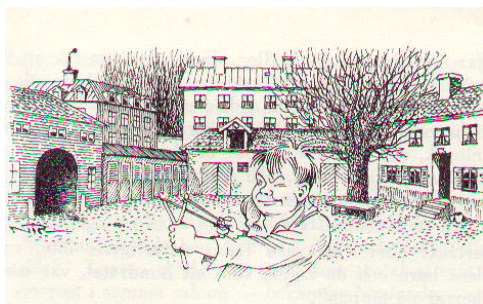
2. När solen står på himlen som en propp - fallera,
 då kliver utur snarklådan han opp - fallera,
 i handfatet han gör ett litet hopp - fallera
 och sätter skräddarns kläder på sin kropp...
 Falle ralle ralle ralle ralle ralle ra - te´ med dopp!

3. Uti sin fina obetalda rigg - fallera
 han seglar stolt liksom en gammal brigg - fallera,
 och slår så glad och ogenerat pigg - fallera
 hos närmsta vän en femti-kronors vigg...
 Falle ralle ralle ralle ralle ralle ra - ugnstekt spigg!

4. På Opris ätes lunch så delikat - fallera.
 mens vännen äter på en automat - fallera,
 Vår ungtkarl äter ostron uppå fat - fallera
 chateaubriand och annat kolhydrat...
 Falle ralle ralle ralle ralle ralle ra - sillsalat!

5. Se´n står han stolt och petar sig i tand - fallera,
minst halva eftermidda´n framför ”Grand” - fallera,
Dinerar klockan sju på tu man hand - fallera
med primadonnan vid n t mindre band...
Falle ralle ralle ralle ralle ralle ra - din ibland!
6. Ja, på så sätt g r hela långa da´n - fallera
från det han allra först steg ut i sta´n - fallera,
till dess han trött och böjd som en banan - fallera
går hem och knyter sig uti ”divan”...
Falle ralle ralle ralle ralle ralle ra - kall av fan!
7. Han lever bon på alla vis och sätt - fallera.
och ”luggar” folk på husrum, mat och tvätt - fallera,
Han  r en  rans gök helst r tt och slätt - fallera
och blir han gift,  r det ej mer än r tt...
Falle ralle ralle ralle ralle ralle ra - åt en spr tt!

Emil Norlander - R nnstensungen

Emil Norlander var en äkta r nnstensunge.
Han föddes i maj 1865 i nr 16 Rörstrandsgatan.
Som familjens sistf dde fick han heta ”skrapbullen”.
Sina gladaste ungdomsår kn t han till huset 14-16
Klara Norra Kyrkogata, korsningen Bryggargatan,
där familjen bodde i flera repriser.
Där fanns två väldiga gårdar med skrymslen och
pr ng f r dem som lekte rymmare och fasttagare.

 verallt var det verkstäder där man hamrade och slog, varför barnens oväsen aldrig störde.
Här fanns låga tak att klättra på och dessutom ett v ffelbruk där man f r ett par  re kunde köpa
r nsmulor i en strut.

Portvakt eller vicevärd fanns naturligtvis inte, så gårdens barn (och de kunde vara ett hundratal)
var ensamma herrar på täppan.

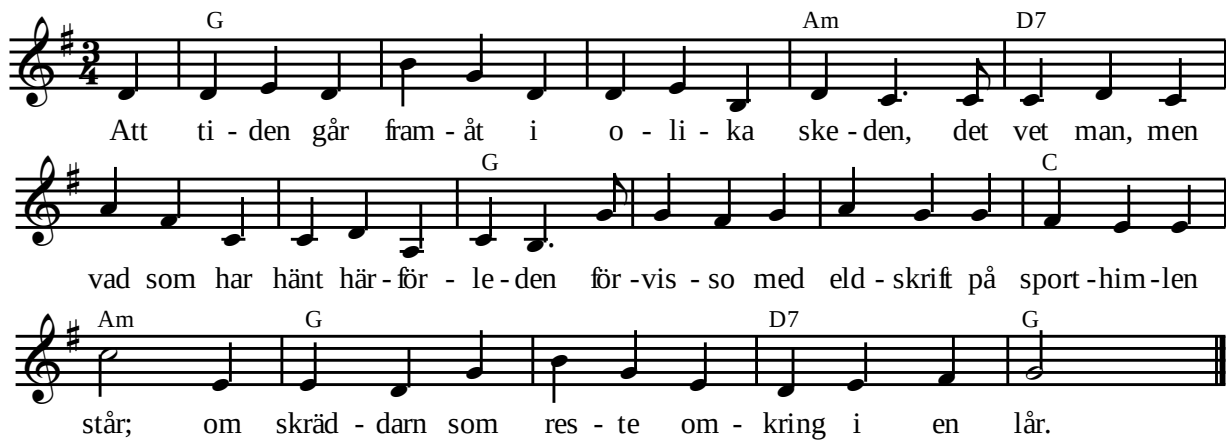
(Ur Emil Norlander och hans visor av Björn Hodell)

Skräddarens lår

1892

Mel. Sandahls kanon

En sann visa om en tysk skräddare som reste Europa runt i en lår.
(Sjungen av Axel Sernqvist, när skräddaren uppträdde på Alhambra.)

Att ti - den går fram - åt i o - li - ka ske - den, det vet man, men
vad som har hänt här - för - le - den för - vis - so med eld - skrift på sport - him - len
står; om skräd - darn som res - te om - kring i en lår.

2. Den skräddarn av ödet har fått sina slängar,
han längta få resa - men hade ej pengar.
Dock plötsligt ett ljus i hans hjärna uppstår:
att resa som fraktgods omkring i en lår.

3. Han kröp ner i lårn mitt i mörkaste natten
med tre apelsiner och ett kvarter vatten.
Och se'n till Paris uppå järnväg det går
med skräddarn och vattnet i skräddarens lår.

4. Hur än som han tumlade om med bagaget
höll skräddaren uppe det tyska kuraget.
Och aldrig, därför uti borgen jag går -
var skräddaren "skräddare" uti sin lår.

5. Se'n for han till Stockholm med vattenransonen,
men när som man hyva med lårn vid stationen,
stationskarln som träffad av blixten där står,
ty usch, vad det lät ifrån skräddarens lår!

6. Man våga knappt andas och började maka
 sej mera och mera från låren tillbaka,
 tills man genom springan en brevlapp sej får...
 Dom trodde visst fan satt i skräddarens lår.

7. Se'n visa han sej varje kväll för publiken
 och samma publik var alls inte besviken.
 Det är inte ofta som skåda man får
 en skräddare komma till sej i en lår.

8. O, tänk vilken glädje bland ungarlars skara
 om tyskens exempel så följdrikt skull' vara
 och här varje skräddare *reslusten* får!
 nog fan skall man kunna bestå dem en lår!

Emil Norlander - Författaren

Den 24 februari 1888 fick Emil Norlander sitt första stycke uppfört på Folkteatern. Det var ett tillfällighetsskämt kallat *Skottdagen* som inbringade 10 kr i författararvode.

Under pseudonymen Don Basuno skrev Emil Norlander veckokrönikor i Stockholms-Tidningen. De lördagar som *den* krönikan fattades under åren 1895 till 1935 är lätt räknade.

Sin största boksuccé fick han med *Anderssonskans Kalle*. Berättelsen om buspojken Kalle (ful, smutsig och trasig, men klipsk) publicerades 1901.

(Ur Emil Norlander och hans visor av Björn Hodell)

Är det riktig säkert?

Ur "Kungarevyn" 1923

Gil - lar du nub - ben? Ja, de gör jag. Är det rik - tig sä - kert? Ja, det är det.

Får jag kom - mat till dej? Ja, det får du. Hopp sud - de - rud - derud - de rul - lan lej!

- D**
2. Första herrn: Tror´u på förbud då?
A7
Andra herrn: Ja, de´ gör jag.
- Första herrn: Ä´ de´ riktigt säkert?
D
Andra herrn: Ja, de´ är de´.
- Första herrn: Har´u nå´t på lager?
A7
Andra herrn: Ja, de´ har jag.
- D**
Bägge: Hopp sudde rudde rudde rullan lej!
- D**
3. Första herrn: Har´u så de´ räcker?
A7
Andra herrn: Ja, de´ har jag.
- Första herrn: Räcker för oss bägge?
D
Andra herrn: Ja, de´ gör de´.
- Första herrn: Kan jag lita på dej?
A7
Andra herrn: Ja, de´ kan du.
- D**
Bägge: Hopp sudde rudde rudde rullan lej!
- D**
4. Första herrn: Tänker du att bränna?
A7
Andra herrn: Ja, de´ gör jag.
- Första herrn: Ä´ de´ riktigt säkert?
D
Andra herrn: Ja, de´ är de´.
- Första herrn: Har´u apparat då?
A7
Andra herrn: Ja, de´ har jag.
- D**
Bägge: Hopp sudde rudde rudde rullan lej!

5. Första herrn: ^D Ska vi bränna hop, va`?
Andra herrn: ^{A7} Ja, de´ ska vi.
Första herrn: Kan jag lita på dej?
Andra herrn: ^D Ja, de´ kan du.
Första herrn: Ä´ de´ riktigt säkert?
Andra herrn: ^{A7} Ja, de´ är de´.
Bägge: ^D Hopp sudde rudde rudde rullan lej!

Loppan

Ur "Stockholmsgreker" 1912

Jag kom här - för - le - den till mitt kys - ka - tjäll allt i - från en hip - pa ut - i

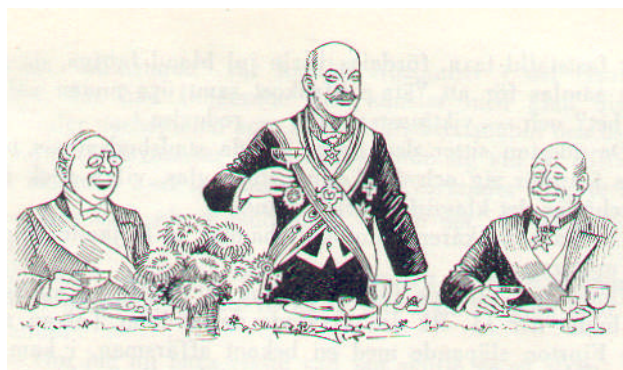
B - sal'n en kväll och kläd - de ut - av mej mitt pick och mitt pack, då

kän - de jag plöts - li - gen nå - got som stack.

2. Att det var en nål var min renaste tro,
då såg jag en loppan så stinn utåv blo´...
Jag blötte på tummen och pekfingret med
och där satt nu odjuret som i ett städ.
3. Och som det var loppcirkus just uti sta´n,
så gick jag med loppan dit följande da´n.
Men ingen av oss blev just fet på affär´n -
jag fick blott en fribiljett till premiär´n.
4. Då var hon dresserad och hade fått pli,
o gud, vad de små kunna ha ett geni!
Och loppan drog vagnar och trampa maskin
och skutta på lina precis som blondin.
5. Men om ni vill tro mig när loppan fick se
mej uti salongen, hon tog ett, tu, tre
ett hopp från arenan och rakt uppå mej
och gömde sej..... Var nå´nstans, säger jag ej.

6. Dom ville ha lopprimadonnan igen
och sökte och sökte, men fann inte den.
Men hemma så hoppa hon fram mot mej kvick
och gav mej en lång och förstående blick.
7. Och vänner vi blevo. Var jag på galej
nå'n kväll satt hon oppe och vänta på mej.
Vi delade säng och när jag skulle opp
på mornarna väckte hon mej med ett hopp.
8. Och ofta så följde hon mej som en hund,
men det skulle bli hennes yttersta stund.
En dag när på tröskeln hon vifta så glatt,
slog dörren igen så att loppan blev platt.
9. Jag sörjde den loppan precis som en vän
och uppriktigt talat jag saknar'na än.
Jag är rent av tvungen i brudstol att gå,
ty det är så svårt ligga ensammen så.

Emil Norlander - Sällskapsmänniskan

Emil Norlander var oemotståndlig som skämtare. Utan märkbar förberedelse flödade hans tal, späckat med ordlekar och vitsar. Han var också en sällskapsmänniska av rang och medlem av flera ordnar och sammanslutningar.

Vid Emil Norlanders bortgång den 11 april 1935 yttrade konstnären och författaren Knut Stangenberg: "Emil Norlander har sin hedersgrad i Vår Herres gille."

(Ur Emil Norlander och hans visor av Björn Hodel)

Ack, om Stockholm vore mitt...

Ur "Stockholmsluft" 1905

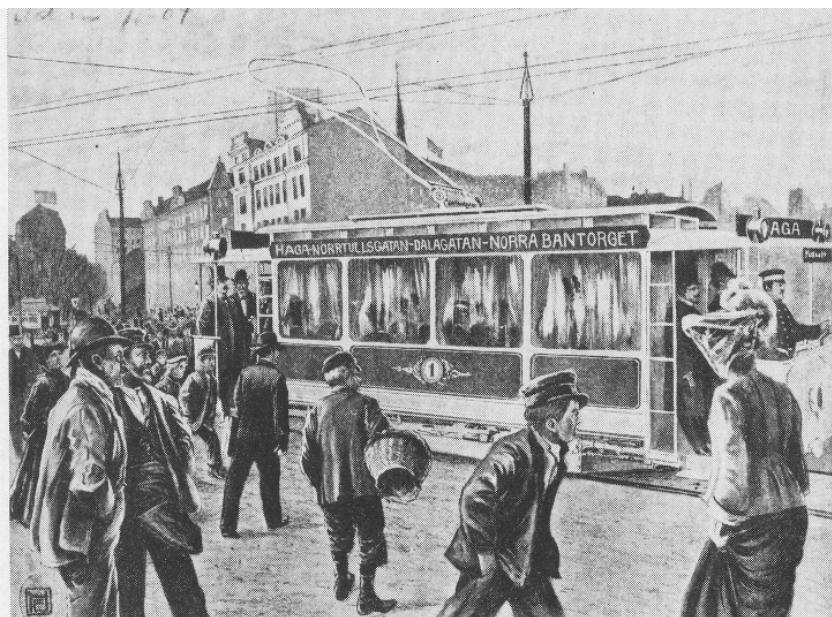
Ack, om Stock - holm vo - re mitt, mitt, mitt, vet jag, vad jag gjor - de jag
var - je plats, som nu så titt, titt, titt ri - ves opp blev då i lag.
In - tet av gro - par - ne skul - le man me - ra se,
för se jag vill ha i ro och fre' - var - je vat - ten - mo - ka - re.

G C
Ack, om Stockholm vore mitt, mitt, mitt,
D7 G
som det ju förresten är,
C
ska en enda grop det blitt, blitt, blitt,
D7 G
med en landgång här och där.
Am
Högar av jord och grus
D7 G
stängde mest varje hus
C
och varenda liten gatusten
D7 G
lad's i högar en och en.

G C
Ack, om Stockholm vore mitt, mitt, mitt,
D7 G
skulle ni en gång få se,
C
vad som dansken kallar "skitt", "skitt", "skitt",
D7 G
uppå torg och gator me'.
Am
Aldrig ett soptag ska
D7 G
mer vi behöva ta.
C
Den, som ej har ben liksom en struts
D7 G
drunknar bums i gatans smuts.

G C
 Ack, om Stockholm vore mitt, mitt, mitt,
 D7 G
 kan ni mej på orden ta'
 C
 skulle man få brännvin fritt, fritt, fritt,
 D7 G
 jämt så mycket man vill ha.
 Am
 Vart hemmabränneri
 D7 G
 skulle då slopat bli.
 C
 Av "explosion" och tocke där
 D7 G
 skall ej mer brännmärkas här.

G C
 Ack, om Stockholm vore mitt, mitt, mitt,
 D7 G
 skulle varje plan i sta'n
 C
 ett "Dansut" för läng'sen blitt, blitt, blitt,
 D7 G
 där man jumpar hela da'n
 Am
 Och stadens vaktparad
 D7 G
 den skulle blåsa glad
 C
 ifrån tolv till ett på varje golv
 D7 G
 och så ifrån ett till tolv.

Balen på bakgården

Ur "Tokiga Amelie" 1910

Handwritten musical score for the song "Balen på bakgården". The score is written on a single staff in G major (one sharp) and 2/4 time. It consists of six lines of music. The lyrics are written below the staff, with some words hyphenated across lines. Chord symbols (G, D7, C) are placed above the staff at various points. The lyrics are: När som jag bod-de Yng-lin-ga-ga-tan i num-ro nit - ti, bru - ka man hål-la ba-ler på bak - gårn sent lik-som bit - ti. Man höll ku-lör-ta lyk - tor och flör-ta med al - la gran - nar. Jan - nar som på går - den fanns, fäl-le - ra! Up-på sop - lårn satt Jons-son med hand - kla - ver på ett lock av trä för ej tril - la ner. Och i fönst - ret låg vär - den som var po - lis, kon - trol - ler - an - de att det ej blev kur - tis.

Han: ^G Grabbarna hade litrarnas mångfald gömd bakom tunnan
^{D7} och mellan dansen tog man en knaber unnan för unnan. ^G

Hon: Gummorna lapa kaffe och gapa uppå oss unga.
^{D7} Sjunga det fick portvaktsfrun - fallera! ^G

Han: ^C Det var Boston å Boston å Boston igen, ^G
^{D7} uppå asfalten så det brann i den..... ^G

Hon: ^C Och det gick ska ni se med en jädrans stuns ^G
^{D7} ty si unter uns så var det Hagaluns. ^G

Han: ^GDär såg man gunga pigor i klunga med livgardister,
^{D7}där såg man Lena, Lena som tjäna hos en ^Gmagister.

Hon: Där såg man guppa Lindqvistens nuppa. Hon uppå opran
^{D7}sopran ^Gsjunger hon i körn - fallera!
^C^G

Han: Tjocka frun som har mathål två trappor opp,
^{D7}fröjda en galopp med en ^GBirkastropp.

Hon: Och den trevliga Karlsson uppå kontor
^{D7}drack jag duskål med och får kalla'n för ^Gbror.

Han: ^GLitrarna tömdes, ordningen glömdes, värden han la' sej.
^{D7}Luften den tjockna, lyktorna slockna, Jonsson kom a' sej... ^G

Hon: Herrarna blevo kulis och klevo oss uppå tårna
^{D7}fåna som karlar gör jämt - fallera! ^G

Han: Första smockan fick ohängda Johanssen,
^{D7}han nöp portvaktsfrun uti hennes ben... ^G

Hon: Och den andra fick Jonsson så han trall ner
^{D7}uti soptunnan med sitt ha-andklavér. ^G

Han: ^GWeg var publiken, full var musiken, men dock gick valsen,
^{D7}toner så ljuva, så man fick snuva, trilla ur halsen. ^G

Hon: Klockan var sju visst, förr'n jag och du visst gingo så ömma
^{D7}glömma bal'n på bakgården, kan jag ej. ^G

Han: Dagen efter kom värden med räkningen
^{D7}det var läkningen av ett par tre ben... ^G

Hon: Fyra fönster, en pump och ett nytt klavér,
^{D7}men gör nix, mången *fin* bal kan kosta mycket mer! ^G

En färd på Djursholmsbanan

Ur "Stackars Olsson" 1907

Jag sat - te mig på tå - get vid Djurs - holms res - tau - rang men

knappt det bör - ja gå, förr - än en tub i lo - ket sprang. Å kors i jes - se namn, va det gick

lång - samt fram, man hur - ra för den re - san när man kom till Ös - ter - malm.

2. Vid Mörby gjorde förar'n en uppsyn som var ful -
på första vagnen hade dom tappat bort ett hjul...
Å kors i jesse namn, va det gick långsamt fram,
man hurra för den resan när man kom till Östermalm.
3. Så kom man till Stocksund och man prisade sin tur,
då just i samma veva en finka spåra ur.
Å kors i jesse namn, va det gick långsamt fram,
man hurra för den resan när man kom till Östermalm.
4. Vid "Kistan", ja ni vet, där man fordom fiska ål,
där kom man underfund med - man hade inga kol.
Å kors i jesse namn, va det gick långsamt fram,
man hurra för den resan när man kom till Östermalm.
5. Så kom man till Frescati i alla fulla fall,
och just som "stinsen" blåste, så rasade en vall.
Å kors i jesse namn, va det gick långsamt fram,
man hurra för den resan när man kom till Östermalm.

6. Nu steg man utav tåget, de stora som de små,
och till Exper'mentalfältet fick till fots man gå.
Å kors i jesse namn, va det gick långsamt fram,
man hurra för den resan när man kom till Östermalm.
7. Där stod ett annat "lok", men det - växlade man fel,
så det dök ned i gytjan och drunknade ihjäl.
Å kors i jesse namn, va det gick långsamt fram,
man hurra för den resan när man kom till Östermalm.
8. Så kom ett tåg från Rimbo och det var ganska bra,
men när som man klev på - orka' "loket" inte dra'.....
Å kors i jesse namn, va det gick långsamt fram,
man hurra för den resan när man kom till Östermalm.
9. Då skaffa man en oxe, en gammal och en van,
och den drog oss och tåget till Engelbrektens plan.
Men kors i jesse namn, va det gick långsamt fram,
man hurra för den resan när man kom till Östermalm.

Amandas lilla häst

Ur "Jönsson, Jonsson, Jansson" 1903

A - man - da hon tjän - te hos skräd - dar - mäs - tar Kropp och dröm - de om att sving - a sig
ut - i värl - den opp. Hon öns - ka sig bland an - nat, som flic - kor öns - ka mest, en
stor och stå - lig fäst - man och så en li - ten häst.

En dag när en snusbod hon råka gå förbi,
så köpte hon en lottsedel i ett lotteri.
Hon trodde till "Dramatens", men sicken en molest.
Det var ett lotteri, där man vinner sig - en häst.

Vid Djurgårdens cirkus en dag Amanda stod
med ansiktet så rött som man doppat det i blod.
Och tätt vid hennes sida, som skinnet på en läst,
med huvudet på sned - stod Amandas lilla häst.

Man måste väl medge, det var ett kitsligt fall,
ty inte har en flicka, som tjänar, något stall.
Och fastän hennes fållbänk bland fållbänkar var bäst
så inte fanns där plats för - Amandas lilla häst.

Men när som hon trodde att allting var förbi,
så kommer där en prisse, som hade åkeri.
Han fria till Amanda med mången ljuvlig gest
och lova att bli far för - Amandas lilla häst.

Och ordet han höll, så en dag i högtidsskrud,
 var åkar'n hennes brudgum och hon var åkar'ns brud.
 Men säg, vem tror ni drog dem iväg till kyrkans präst?
 Det var så sant jag lever - Amandas lilla häst.

Och åren ha gått och tre flickor har hon fått,
 men plötsligt kom en pojke och då förstås blev brått.
 Man köpte korv och skinka till dopets helga fest,
 men, sursteken den var av - Amandas lilla häst.

Och utom den massa med mat som de ha fått,
 man smörjer än i dag sina stövlar med hans flott.
 Ja, kanske att han värmer familjen nu som bäst
 ty man har gjort en fäll av - Amandas lilla häst.

Det här brevet fick slarvern Kalle H. hjälp av Norlander att skriva.
 Det skickades till en sträng penningutlånare i Uppsala.
 Om man läser hela brevet verkar det ju helt normalt, om än något väl hovsamt.
 Men om man bara läser varannan rad får brevet en helt annan betydelse....

Högädle Herr P. Uppsala! Gamla skolan
 ädlaste man! Ni skulle ägt tillbed-
 jare, om det blott funnes någon smula rätt-
 sinnighet. O, om man velat Edra dåd be-
 visa, så vore Ni säkerligen välförtjänt upp-
 tagen bland de främsta och med ordnar be-
 hängd i detta ögonblick för alla de miss-
 grepp Ni beivrat och de otaligt många goda
 gärningar Ni utfört

Eder uppriktige Kalle H.

Ha - ga - li - gist fes - tår - u an - ti - mi - li - ta - rist fes - tå - ru

Morsk i mitt sinn fes - tå - ru bu - ra - des in, fes - tå - ru

Men blir jag fri fes - tå - ru då ska 'ru si, fes - tå - ru

mak - ten ä min fes - tå - ru li - ka myc - ket som din. talas: feståru.

2. Säjer: så glatt - festår'u,
 tjenare herr Bratt! - festår'u.
 Fort langa hit - festår'u
 en liter sprit - festår'u
 Nekar han då - festår'u
 sä'r man som så - festår'u.
 Lintern ä min - festår'u
 lika mycket som din - festår'u.

3. Sen blir tjohej - festår'u,
 med fjällor och grej - festår'u.
 Fröjdar me' stuns - festår'u
 fin Hagalunds - festår'u
 Nekar nå'n grabb - festår'u
 får han en labb - festår'u.
 För fjällan ä min - festår'u
 lika mycket som din - festår'u.

4. Stöddiga bla'n - festår'u,
 de största i sta'n - festår'u.
 man tar sej fram - festår'u
 bland makadam - festår'u
 Om man är pank - festår'u
 öppnar man bank - festår'u.
 Kovan är min - festår'u
 lika mycket som din - festår'u.

5. Bättre mans ba'n - festår'u,
 inte rädda för fan - festår'u.
 gick in en kväll - festår'u
 Djursholms kapell - festår'u
 Skrev på en lapp - festår'u
 papperslappspapp - festår'u.
 kyrkan är min - festår'u
 lika mycket som din - festår'u.

- ^G
 6. Satt häromda'n - festår'u,
^C
 på Pelikan - festår'u.
^{D7}
 Klockan slog ett - festår'u
^G
 inte en skvätt - festår'u

 Riksdagsbeslut - festår'u
^C
 fockades ut - festår'u.
^{D7}
 fast natten ä min - festår'u
^G
 lika mycket som din - festår'u.

Två böcker om Emil Norlanders visor och Kupletter

Emil Norlander och hans visor

En skildring av Björn Hodell Svenska Visförlaget 1949

I den här boken som numera i bästa fall kan hittas på något antikvariat tecknas en sympatisk bild av Emil Norlander.

Vi får möta honom både som människa och revy författare. Förutom levnadsteckning och anekdoter finns också 50 av Norlanders mest kända sånger med noter.

Emil Norlander - 280 samlade Sånger Schlager Slagdängor

Elkan & Schildknecht, Emil Carelius, Stockholm

Det här är en sångsamling som omfattar nästan 300 sånger av Emil Norlander. Det är många sånger, men enligt bokens förord är det bara en tiondel av Norlanders visproduktion.

Även den här boken går att hitta på antikvariat. Gå in på www.antikvariat.net! Chanserna är än så länge ganska goda att hitta något exemplar av de här båda Norlanderböckerna.

Kän - ner ni Fi - a Jans - son, som bor up - på sö - der? Hon har för - res - ten

två styc - ken vind - ög - da brö - der. En av dem he - ter Ham - mar - lund, en he - ter

Schrö - der. Här ska ni se ett hjär - ta som klap - par och glö - der.

2. Ifrån den allra finaste adel vi stamma,
 aldrig jag ens vågat sagt: Jäklar anamma!
 Vilken som var min pappa och vem var min mamma,
 det tycker jag förresten kan göra detsamma.

3. Om sommaren bodde vi i en fäbod vid Spånga,
 där både tjur och oxar och korna mig stånga.
 Den tiden då var kjolarna vida och långa,
 men sedan ha de krympt, så att nu är de trånga.

4. Kärleken är i alla fall alltid det värsta.
 En gång i detta livet jag hade en kär´sta,
 det var en stilig karl ifrån någon affärssta´
 men nu så har han flyttat, nu bor han vid Märsta.

5. Syster min var så stor att hon vaktade kriter.
 En dag så kom en kärlekskrank karl med sitt kvitter.
 Syster min är förstås inte vidare vitter,
 nu kan hon också sitta, min själ, där hon sitter.

6. Ack, den som vore drottning ibland eskimåer,
 då skulle med förvåning jag genast beslå Er
 jag skulle gå ikring uti gröna trikåer
 med små, små gula prickar på - tjänare på Er!

Tjenis, Amanda!

Ur "Den stora strejken"

Tje - nis, A - man - da, så snällt att du kom, här ska du
 se vi ska fröj - da om. Gla - da ett tag ut - i tal - jan ta,
 tje - nis A - man da hugg i å dra! O, du, du kil - li - ga A -
 man - da en så - dan tji - no - na ej finns som du, här ska vi
 fröj - da med var - an - dra, än - da tills so - len går mitt i - tu.

Älskar du grabben, så säj bara till
 här får du kärlek så mycke' du vill.
 Stunsigare grabb kan du allri få
 bussigt, det tar vi å tummar på!

O, du, du killiga Amanda
 en sådan tjinona ej finns som du,
 här ska vi fröjda me' varandra,
 ända tills solen går mitt itu.

Gula paviljongen

Ur "Kungarevyn" 1923
Melodi: John Redland

Al - la vack-ra sa-gor bör-ja som ni ve-ta, van-ligt-vis det var en gång, sa-gan
som jag nu ska ta-la om ska he-ta blott Den gu-la pa-vil-jong. De svar-ta bo-var-
na som sy-nas till är Å-ker-lund och Da-ni-el och Smith, o - skul-den, ack, det
li-ten Sel-ma är och bo-var-na de sa så här: Vill ni gå med oss in____
____ i den gu-la pa-vil-jong - en____ där gu-den
A - mor själv____ se - dan läng - e sit - ter
fång - en____ Vi slå om blott ni vill, en kil - le - kil - le -
kil - le - kill,____ en li-ten kär-leks- drill____ Nå - ja kyss till!

2. Liten Selma endast vackra sagor kände,
trodde världen mest om gott.
Åkerlund och Smith och Daniel de rände
runt i Selmas sagoslott.

Snart nog de våran Selma-lill' förfört,
figurligt menat, sen hon hade hört
på lockelserna här på livets älv,
så börja hon att sjunga själv:

Refr. Vill Ni gå med oss in
i "Den gula paviljongen",
där guden Amor själv
sedan länge sitter fången?
Vi slå, om blott Ni vill,
en killekillekillekill
en liten kärleksdrill.
Nåja, kyss till!

3. Hon fick mycket stora skaror att sig följa
i "Den gula paviljong",
men du gud, så dessa skaror numer' sörja,
att de lydde hennes sång.
- Nå't så hemskt man uti paviljongen såg,
det var rent av ett Dionyses tåg,
man älska, svor och drack på samma gång
och jämt så sjöng man denna sång:
- Refr. Vill Ni gå med oss in i "Den gula paviljongen",
där guden Amor själv sedan länge sitter fången?
Vi slå, om blott Ni vill, en killekillekillekill
en liten kärleksdrill.
Nåja, kyss till!
4. Liten Selma hon blev lagd uppå ett roster,
arma lätt förförda barn,
och en vacker dag så gick hon uti kloster
att bli fri från världens skarn
- Men "paviljongen" ej hon blivit kvitt,
ty Åkerlund och Daniel och Smith,
de stå var aftonstund där utanför
och sjunga ständigt samma kör:
- Refr. Vill Ni gå med oss in i "Den gula paviljongen",
där guden Amor själv sedan länge sitter fången?
Vi slå, om blott Ni vill, en killekillekillekill
och vinden svarar still:
Nåja, kyss till!

Haver ni sett Karlsson?

Ur "Stockholmsluft" 1905

Ha - ver ni sett Karls - son? Han som läg-ger ner rör, _____

Karls - son som är lång som en stör Kal - le Karls - son

från Ska - nör? Tja, ha - ver ni sett Karls - son, han som

läg - ger ner rör, _____ han som en gång ska bli -

va sta - dens en - tre - pe - nör. _____

Jons - son, det är hans bäs - ta vän, tra la la la la la la la

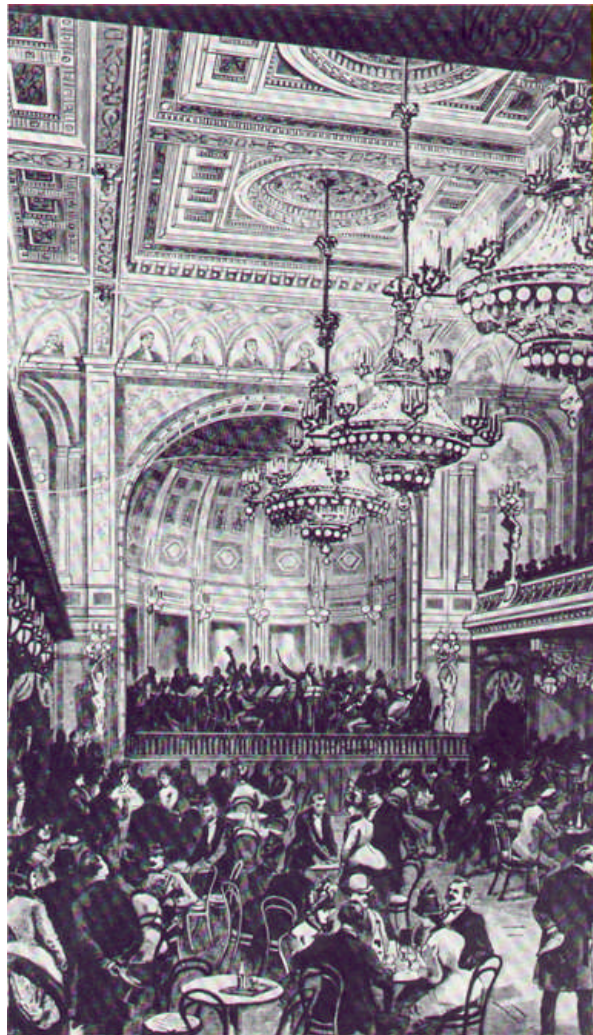
la, Jons - son, gas - mo - kam, kän - ner ni den? Tra la la

la la la la. Säj, ha - ver ni sett Karls -

son, han som läg - ger ner rör, _____ och som

jämt är med Jons - son och som ska bli fa - bri - kör!

2. ^{G D7 G C G} Aldrig skall vi glömma när vi råkades först.
^{D7 G} Det var en gång i Berns salong.
^{A7 D7} Karlsson har så'n gruvlig törst.
^{G D7 G C G} Jonsson har detsamma, och så intogo vi
^{Am D7 G Em C D7 G} var sin stadiga kobbelt med ett vassrör i.
^{Em C7 H7 Em} från tribun spelte man en psalm
^{Am H7 Em} tra la la la la la la la la.
^{C7 H7 Em} där vi satt bak en konstgjord palm,
^{A7 D} Tra la la la la la la.
^{D7 G D7 G C G} Tänk, det var som om himlen öppnat porten på glänt.
^{Am D7 G Em C D7 G} Så'n lycksalighetskänsla, ack, ingen dödlig har känt.

Har ni sett A - man - da Lund - bom bom - fa - de - ri - a fa - de - ra - de - ral - la.

Hon är in - te nå - gon ung - dom, bom - fa - de - ri, fa - de - ral - la - lej.

Hon är fyll - da tret - ti - fem, bom - fa - de - ri - fa - de - ral - la - lej. Men

hon ser ut som fem - ti - fem. Bom - fa - de - ri - fa - de - ral - la - lej.

2. Hon ä' galen uti kar'ar
 bom faderia, faderaderalla,
 men gud fader dem bevarar,
 bom faderi faderalla lej.
 Herre, se till våran nö,
 bom faderi, faderallalej Hugg i!
 och låt Amanda dö som mö
 bom faderi faderalla lej.

3. Annars har hon mycket peng, hon,
 bom faderia, faderaderalla,
 och en säng med sängomhäng om,
 bom faderi faderalla lej.
 Så att man ska slippa si,
 bom faderi, faderallalej Hugg i!
 hur den ser ut som bor däri,
 bom faderi faderalla lej.

4. Hon har byrå åv mahogny,
 bom faderia, faderaderalla,
 en putell med åkåång i,
 bom faderi faderalla lej.
 Hon har egen symaskin,
 bom faderi, faderallalej Hugg i!
 Och den är smord med brännevin,
 bom faderi faderalla lej.

5. Så har hon en dalkarlsklocka,
 bom faderia, faderaderalla,
 som slår sju när den är åtta,
 bom faderi faderalla lej.
 Och en grammofon. Så rart,
 bom faderi, faderallalej Hugg i!
 som spelar: Kommer du ej snart?
 bom faderi faderalla lej.

Ställ inte till chikaner - köp härliga bananer!

Ur "Tre jobbande pojkar" 1910

Musical score for the first part of the song. It consists of three staves of music in 2/4 time. The first staff has a treble clef and a key signature of one flat (B-flat). The melody is written on a single line. The lyrics are: "Nu - mer man ser ej a - pel - si - ner till, nu säl - jer dom ba -". The second staff continues the melody with the lyrics: "na - ner och dom går åt som sill. Ställ in - te till chi - ka - ner, köp". The third staff concludes the first part with the lyrics: "ge - nast bums ba - na - ner! Treminst för tju - gu - fem. Två rutt - na i - bland dem." The chords indicated above the notes are C, Dm, G7, C, F, C, G7, and C.

2. Hör herrn,
på tvärrn
försök ej sätta sej.
Köp me' sej åt tjinonan
och hälsa'na från mej...

Ställ inte till chikaner,
köp härrliga bananer!
Tre minst för tjugufem.
Två ruttna ibland dem.

3. Till lan-
det man
en dag skall sej bege,
då måste man bananer
naturligtvis ta' me'.

Ställ inte till chikaner,
köp härrliga bananer!
Tre minst för tjugufem.
Två ruttna ibland dem.

4. Om färsk
ell' härsk'
är en banan - banan,
var därför nöjd med varan,
din sabla babian!

Ställ inte till chikaner,
köp härrliga bananer!
Tre minst för tjugufem.
Två ruttna ibland dem.

5. En dag
en lag
man fick att var banan,
skall skalas förr'n den säljes
ty annars tar en f-n...

Ställ inte till chikaner,
köp härrliga bananer!
Tre minst för tjugufem.
Två ruttna ibland dem.

Lycklige John

Ur "Gubben i Renberget" 1904

John och jag vi till-hör sam-ma Op - ra John är ba-ry-ton och John är stor
John han sjung-er hjäl - te-par - ti - er men jag sjung-er rätt och slätt te - nor.
Lyck-li-ge John, och stac-kars, stac-kars mej. Lyck-li-ge John, vad jag av-un-das dej.

2. John han tycker inte om kritiken
nå, det gör just heller inte jag.
John är inte rädd att sjunga ut han,
när han inte finner allt i lag.

Lycklige John,

och stackars, stackars mej.

Lycklige John,

vad jag avundas dej.

3. John han lär satt upp uti kontraktet
att han skulle Vasaorden få.
John han lär ej glömma stipulera
att han skall ha Nordstjärnan också.

Lycklige John...

4. John, när han skall träda upp på scenen,
går igenom Operans kansli.
John han röjer ständigt nya vägar,
men vi gå den gamla vägen, vi.

Lycklige John...

5. John fick ljuset tänd uti salongen
när som "Tell" han repeterade.
Jag får gå uti det värsta mörker
när jag klämmer fram mitt höga C...

Lycklige John....

6. John han kysser scenens många stjärnor
när och hur han vill uti en pjäs.
Jag har kysst de allra flesta läppar
undantagandes madam Acktes...

Lycklige John...

Kovan kommer, kovan går

Ur "Den förgyllda lergöken" 1900

Vad man än vill fö - re - ta, ko - van går, ko - van går.
Om man vill nå't ro - ligt ha, ko - van går, ko - van går.
Ko - van är ej gjord att spa - ra, ko - van den ska rul - la ba - ra,
ko - van kom - mer, ko - van går, lyck - lig den som ko - van får.

2. Vill man sig en fästmö ha,
kovan går, kovan går.

Och till hustru henne ta,
kovan går, kovan går.

Om man sedan skulle vilja
sig en dag från henne skilja.
Kovan kommer, kovan går
lycklig den som kovan får!

3. Vill man ha ett stilla rus,
kovan går, kovan går.

Vill man ha ett "Folkets hus"
kovan går, kovan går.

Vinner man på lotteriet
och taxeringen får si'et
Kovan kommer, kovan går
lycklig den som kovan får!

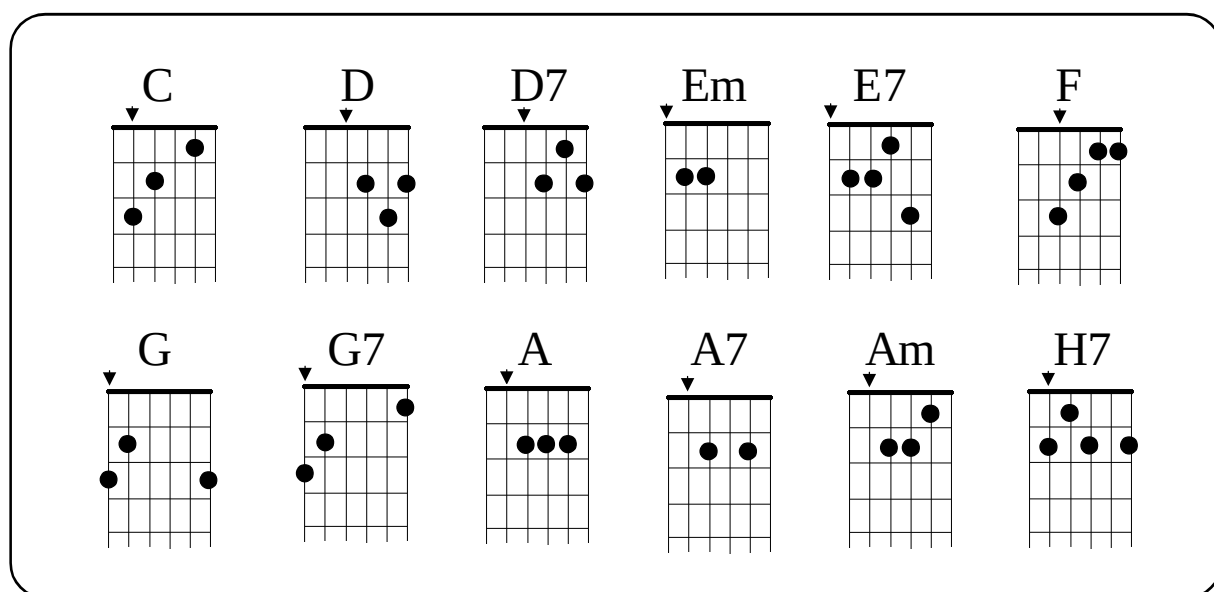
4. Vill man undgå nöd och brist,
kovan går, kovan går.

Vill man en gång dö till sist,
kovan går, kovan går.

Först en kova ger man prästen
sen tar björnarna nog resten,
Kovan kommer, kovan går
lycklig den som kovan får!

Innehåll

Ack, om Stockholm vore mitt	14
Amanda Lundbom	30
Amandas lilla häst	20
Balen på baggårn	16
Det gamla paret	1
En flyttningsvisa	2
En färd på Djursholmsbanan	18
Fia Jansson	24
Gula paviljongen	26
Gustafson - festår'u	22
Haver ni sett Karlsson	28
Kovan kommer, kovan går	33
Kvinnan som du gav mej...	4
Loppan	12
Lycklige John	32
O, min Carl Gustaf	5
Skräddarens lår	8
Ställ inte till chikaner - köp härliga bananer!	31
Tjenis Amanda	25
Ungkarlsvisan	6
Wallenbergsvisan	3
Ä de riktigt säkert?	10

Visor till gitarr

11

Emil Norlander

Emil Norlander var revykung i Stockholm vid tiden kring sekelskiftet 1900. Han skrev mängder av sånger kring dagsaktuella händelser och många av dem kretsade kring hans egen stad - Stockholm.

I det här vishäftet finns några av hans mest välkända visor med: Fia Jansson, Amanda Lundbom, O min Carl Gustaf och Haver ni sett Karlsson. Utöver dessa fyra finns ytterligare 18 visor, alla med noter och ackord.

Visor till gitarr

1. Gitarrskola
2. Skolsånger
3. Skillingtryck
4. Svenska folkvisor
5. Astrids sånger
6. Sång- och danslekar
7. Carl-Michael Bellman
8. Kaffetåren
9. Konsten att sjunga och spela utantill
10. Julsånger
- 11. Emil Norlander**

Musik att minnas

Källslätten 12
647 91 Mariefred
www.musikattminnas.se